

På fest i Kenya

I Afrika är det fest varje gång man har en gäst. Gäster är viktiga och dem ger man det bästa man har. Ibland ordnar man extra festliga fester, t.ex. vid bröllop. Den fest du nu får höra om ordnades för att fira att familjens storebror studerat färdigt.

Vår familj kom till festen i bil. Vägen till hemmet var dålig, sned och lerig. Vädret var vackert, med solsken och värme. Vi parkerade därför vår bil i skuggan av ett träd inne på gården. Det var inte så många bilar där, men desto fler gäster.

Barnen sprang genast iväg och undersökte gården. Den var inhägnad med en häck, men bakom häcken fanns det kor i en hage. Många andra barn fanns också där, så våra barn hittade genast lekkamrater. Vi vuxna satte oss på stolar. Stolarna stod i en stor fyrkant mitt på gräsmattan. Ovanför dem fanns ett grästak, som var byggt bara för idag, som solskydd.

Alla gäster hälsades välkomna av pappan i huset. Han berättade om sin pojke, som studerat i ett annat land och nu fått betyg. Betyget visades upp. Pappan var tacksam till Gud över att pojken fått ett bra betyg. Sen sjöng vi några sånger. Flera andra höll tal. Vi fick lemonad att dricka, men ändå var det varmt och svettigt. Jag steg upp och gick för att titta vart barnen tagit vägen. De hade hittat en kalkon, som de försökte röra. Jag bad dem sluta bråka med den stora fågeln. Där fanns också små rädda kycklingar som rusade undan när vi kom nära.

Barnen hade också upptäckt köket, som delvis var utomhus. Där höll några kvinnor på att steka chapati, något som liknar plättar. Barnen fick smaka på förhand och tyckte att det var jättegott. Sen visade en av flickorna att hon hade hittat en nästan nyfödd baby som låg och sov i en säng inne i huset. Den måste jag också gå och titta på. Babyn var mycket söt, den sov under ett myggnät.

Jag gick tillbaka till min stol och satte mig. Nu följde flera tal. Alla som ville skulle få säga sitt. Det var också viktigt att alla fick skaka hand med alla och att man fick berätta vad man hade på hjärtat. Efter allt program under soltaket följde nästa programpunkt, maten. Jag hade verkligen sett fram emot den. Den kenyanska festmaten är god. Nu dukades maten utomhus, eftersom gästerna var så många.

Först bad värdinnan bordsbön för maten och tackade Gud för den. Sen tvättade vi händerna vid en kran och torkade dem noga. Vi fick vackert stå i kö till matbordet. När det blev min tur hjälpte jag också våra barn att ta mat. De älskar alltihop, majsgröten, den grillade hönan och den kokade hönan, såsen, riset, kålen, både grönkål och vitkål. Jag tycker speciellt om äggröran och chapatin. Det allra bästa är att man får äta med händerna!

Vi åt långsamt och mycket. Till efterrätt fick vi fruktsallad. Det åt vi med sked ur vanliga tallrikar. När vi var mätta och programmet var slut var det bara att fråga pappan i huset om lov att få åka hem. Han tyckte att vi kunde få åka eftersom vi varit där nästan ända till kvällen.

Barnen hade tyckt att det var roligt att leka med alla andra barn och alla djur. Vi tackade för oss och önskade familjen Guds välsignelse. Pappan följde oss till bilen och vi steg in i den varma bilen, trötta men tacksamma över festen.

Brita Jern

Ordna en fest med kenyansk mat! Se recept på SLEF:s webbplats!